

soudu omezivším se správně na řešení otázky přípustnosti obnovy, nemůže dovolatelka v dosavadním období věci nic vytěžit ani z toho, že prvý soud — předbíhaje rozhodnutí ve věci hlavní — dospěl již nyní k úsudku, že žaloba o obnovu jest i věcně bezdůvodná. Není proto dovolání v žádném směru důvodné.

Čís. 16316.

Propadnou lhůtu vytčenou v § 933 obč. zák. lze prodloužití vůlí stran i mlčky projevenou jen tehda, byla-li stanovena určitá lhůta, na př. lhůta garanční nebo při záruce za určité vlastnosti dobytčete, které se mají projevit v určité době. Takovýto souhlasný i mlčky projevený projev vůle smluvců o prodloužení propadné lhůty nelze spatřovati v tom, zaručil-li se prodávatel za to, že dobytče netrpí určitou nemocí, aniž byla stanovena určitá garanční lhůta, třebaš podle povahy věci mlčky vyplývající.

(Rozh. ze dne 20. září 1937, Rv I 1254/36.)

Srv. rozh. č. 4395, 4442, 5049, 6091, 8641, 8692 Sb. n. s.

Žalobce koupil od žalované začátkem května 1934 asi čtyřletou krávu s teletem dvou až třínedělním za 1.875 Kč. Koupěnou krávu převzal dne 7. května 1934. Tvrdě, že uvedené dobytče koupil k chovu a že žalované před uzavřením koupě výslovně prohlásil, že kráva musí býti úplně bez vad, zejména, že nesmí míti výchlop (trs), jinak že by krávu nekoupil, a že teprve když ho žalovaná ujistila, že kráva nemá trs, koupil krávu s teletem, že však dne 23. července 1934 zjistil, že kráva trpí uvedenou vadou, domáhá se žalobce žalobou, podanou u soudu své stolice dne 30. srpna 1934, zrušení tržové smlouvy a vrácení 1.675 Kč s příslušenstvím. Soud své stolice uznal zčásti podle žaloby. Odvolací soud zamítl žalobu zcela.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud zamítl žalobu také proto, že šestinedělní lhůta v § 933 obč. zák. stanovená před podáním žaloby uplynula, takže žalobní nárok zanikl. Dovolatel napadá tento právní názor odvolacího soudu s hlediska dovolacího důvodu § 503 č. 4 c. ř. s. Jest arcit' pravda, že jak judikatura, tak i teorie uznává, že lze propadné lhůty § 933 obč. zák. prodloužití vůlí smluvců i mlčky projevenou, avšak jen tam, kde byla stanovena určitá lhůta, na příklad lhůta garanční nebo při záruce za určité vlastnosti dobytčete, jež se mají projevit v určité době (srv. rozh. č. 4395, 4442, 5049, 6091, 8641, 8692 Sb. n. s.). Nelze však spatřovati mlčky projevený projev vůle o prodloužení propadné lhůty u smluvců i tehdy, jestliže se prodávatel zaručí za to, že dobytče netrpí určitou nemocí, bez stanovení nějaké určité garanční lhůty, třebaš z po-

vahy věci mlčky vyplývající. Takovýto výklad by odporoval smyslu a účelu ustanovení § 933 obč. zák. o lhůtách při správě, které v zájmu klidu a bezpečnosti obchodního styku chce nároky ze správy vázati na určité lhůty, neboť by takto propadné lhůty byly prodlouženy na zcela neurčitou, dlouhou dobu, kdy se vada objeví. Kdyby byl zákon chtěl propadné lhůty takto prodloužiti, byl by neopominul pojmouti do ustanovení § 933 obč. zák. obdobný předpis, jak jest vložen v § 1489 obč. zák., podle něhož se lhůta promlčecí počítá mimo jiné až do té doby, kdy poškozený o škodě zvěděl. Ani z žalobcova přednesu, ani z vývodů jeho dovolání však nevyplývá, že by bylo došlo k takovémuto ujednání o prodloužení lhůty na určitý čas ve smyslu nahoře naznačeném, byť i z povahy věci vyplývající. Nepochybil proto odvolací soud, jestliže z uvedených důvodů žalobu zamítl.

Čís. 16317.

Vedl-li pronajímatel pro svou vykonatelnou pohledávku na nájemném exekuci na vnesené nájemcovy svršky, které byly mimo to pro tutéž pohledávku zájemně popsány podle § 1101 obč. zák., má nárok na uspokojení z prodejového výtěžku na základě svého zákonného zástavního práva podle § 1101 obč. zák., třebaže mobilární exekuce byla pravoplatně zrušena.

(Rozh. ze dne 22. září 1937, R I 740/37.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané svršky povinného, přikázal pronajímateli povinného Rudolfu F. na jeho přihlášenou vykonatelnou pohledávku 3.000 Kč s příslušenstvím na nájemném toliko 229 Kč 70 h. Rekursní soud přikázal mu i další částku 2.794 Kč 60 h.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rudolf F. má proti povinnému vykonatelnou pohledávku na nájemném 3.000 Kč s přísl. a vedl k jejímu vymožení mobilární exekuci E 1918/34, v níž byly dne 30. srpna 1934 zabaveny tytéž věci, které byly pro onu pohledávku již zájemně popsány podle § 1101 obč. zák. Nabyt tedy Rudolf F. pro uvedenou pohledávku na oněch věcech jednak zákonného práva zástavního podle § 1101 obč. zák., jednak exekučního práva zástavního. Ve všech mobilárních exekucích, vedených různými věřiteli proti povinnému, byly usnesením exekučního soudu ze dne 27. srpna 1935 na návrh povinného vyloučeny z exekucí některé ze zabavených věcí z důvodu § 251 č. 6 ex. ř. Proti tomu usnesení podala ze všech vymáhajících věřitelů rekurs jediné firma Hugo L. a rekursní soud vyhověl usnesením ze dne 17. prosince 1935 jejímu rekursu tak, že návrh povinného na vyloučení oněch věcí odmítl. Výtěžek z prodeje